

25 września 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

COTE 15/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10489.

Kl. 12 q 10.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób otrzymywania trwałych dwuazowanych preparatów.

Zgłoszono 19 czerwca 1928 r.

Udzielono 15 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 18 lipca 1927 r. (Niemcy).

Podczas gdy większość amin szeregu benzenowego, np. anilina lub nitroanilina, lub 4-aminofenetol, lub 4-chloroanilina, dają się według rozmaitych metod, jak np. według patentu francuskiego Nr 600 311 lub angielskiego Nr 265 985, bez trudności przeprowadzać zapomocą zwykłych środków, jako to chlorku cynkowego w trwałe sole kwasu chlorobenzenu-4-sulfonowego lub naftaleno-1.5-dwusulfonowego, nie można było jednak dotychczas w żaden sposób otrzymać tak cennego przy farbowaniu naftolem 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu.

Obecnie wykryto, że można otrzymać z łatwością nieograniczenie (praktycznie) trwałe sole farbiarskie 5-nitro-2-amino-1-

metylobenzenu, skoro zasady przeprowadzić w ich borofluorki dwuazonowe.

Ponieważ sposób barwienia zapomocą trwałych dwuazozwiązków jest prosty i pewny i pozwala farbiarzowi uniknąć uciążliwego dwuazowania, więc okoliczność, że właśnie z 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu można otrzymać trwałe dwuazozwiązki, stanowi w przemyśle doniosły krok naprzód.

Z drugiej zaś strony z krótkiego opisu patentu Nr 281 055, w którym opisano sposób otrzymywania niektórych borofluorków dwuazonowych, nie można było wywnioskować, czy otrzymane z 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu borofluorki dwuazonowe dadzą się wydzielić z roztworu wodnego w

stanie stałym z dostateczną wydajnością. Ponadto nie wiadomo zupełnie jak będzie się zachowywał wobec kwasu borofluorowego dwuazozwiązek 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu, który w przeciwieństwie do użytych w patencie niemieckim Nr 281 055 dwuazozwiązków jako to aniliny, 4-chloroaniliny lub nitroaniliny ulega szczególnie łatwo rozkładowi; przeciwnie należało przyjąć, że znana łatwość rozkładania się otrzymanych z 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu chlorku, siarczanu i t. d. dwuazonowych powtórzy się też przy borofluorku dwuazonowym rzeczonej zasady.

Przykład I. 152 części wag. 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu dwuazuje się jak zwykle w odpowiednim stężeniu 69 cz. wag. azotynu sodowego. Roztwór soli dwu-

azowej osadza się następnie kwasem borofluorowodorowym. Osadzony borofluorek oddziela się i suszy w sposób znany; jest to prawie bezbarwny proszek, wydajność jest prawie że ilościowa.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania trwałego preparatu dwuazowanego 5-nitro-2-amino-1-metylobenzenu, znamienny tem, że zasadę przeprowadza się w jej borofluorek dwuazonowy.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.